

Sy-li spëwał,
Pilnje dźëłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw spróeny
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spëwaš,
Swěrnje dźëłaš
Wšëdne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočëń ty.

Z njebjes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřëw će!

F.

Szerbske njedzelske łopjena.

Wudawa Ɣo kóždu Ɣobotu w Smolerjez knihicizšczerńi w Budyšcinje a je tam sa šchwórtlëtnu pschedplatu 40 np. dostacž.

Okuli.

W. 77, 8.—14.

Spëwać psalma štorzi, so je tón Knjes Ɣwój lud wopuscëžít, ale tola pschedobudže Ɣo wón psche wschu štyšnosć k njekhablazej wërje do Božeje lubosće. Wón spëwa: Ja wopominam skutki teho Knjesa, haj ja spominam na twoje přëdnishe dživny, a tajki hlada nadžijomny do pschichoda. Kaž psalmista Ɣo pschëbëdži psches štyšnosć Ɣwojeho šchizja, tak chzemy tež my wot njeho wufnyć, jažne wócžto mëcz a Ɣebi je šdžeržecž w tyšchnosćach.

Ršchescžijan pod šchizom.

1. Wón Ɣo podda pod Božu Ɣwjatu wolu;
2. Wón widži tež pod šchizom Božu lubosć.

1. „Budže tón Knjes wëcznje satorcžicž a žaneje hnady wjazy njewopofasacž?“ tak cžëžzy šdychuje spëwać psalma. Wón Ɣo wopuscëženy šaczuwa wot Knjesa. A tole šdychowanje hišcže dženša mjes šchescžijanami wotmjelkto njeje. Pohladajmy nuts do žiwjenja, telko je tam duchowneje nusy a hubjenstwa. Tam leži jedny w swjaškach žadoscžow a hrëcha; wón cžuje to potajne wotrocžstwo; wón žada Ɣebi po wuřwobodženju, ale podarmo; žadoscžiwosć jeho pschëzo šažo pschewinje. Abó tam je duscha wobdata wot cžëmnosće po cžëžkich pruhowanjach a dwëlowanjach a wona šdychuje: „Mój Božo, mój Božo, cžeho dla Ɣy mje wopuscëžít? A pódla šnutškwoneje tyšchnosće šwonkwone horjo a šrudoba. Tu je hospodar; wón je Ɣo pschëzo Ɣwëru prözował, Ɣo jako dobry šchescžijan wopofasacž, ale tola pschi Ɣwojim džëłanju a modlenju

rosčetej nusa a starosć w jeho domje. Tam leži dobry šchescžijan na kthoro=kožu a cžaka wot jeneho ranja do drugeho na Knjesowu pomoc; ale tón Knjes da jemu cžakacž a wón šdychuje: „tón Knjes je mje wopuscëžít.“ Tole šdychowanje pschëzo š nowa kliczi we wutrobach a domach. Tehdom Ɣo šapocžnu póstne hodžiny, kaž pola našeho Šbóžnika, hdyž wón w šahrodže Gethsemane šawola: „Moja duscha je šrudna hacž do Ɣmjercže.“ W tajkich hodžinach dyrbi duch pytacž to hluboše potajnstwo lubosće, kotrež Ɣo po šdacžu w hnëwje potaji, a šchescžijanista wutroba dyrbi nawufnyć Ɣo pokhilecž pod wschëhomóžnu ruku Božu, šo móže š psalmistom prajicž (11): „Ja dyrbju to cžëpcicž; prawiza najwyschšcheho móže wschitko wobrocžicž.“ My dyrbiny cžëpcicž, to nješteji nam šchescžijanam, hdyž Ɣmy wobdacž wot lubosće Božeje w Šhryštu Ɣu — niz w hwëšdach ani wysche hwëšdom, ale we wutrobje wëczneje lubosće, we wótzowškej wutrobje Božeje, kiž Ɣwoje džëcži psches horjo na šnutškwonym cžłowjeku wucžiscži, pošylni a k Ɣebi cžëhnje — nam šchescžijanam šteji, šo „my dyrbiny cžëpcicž“, š njewuħařliwymy piřmitami na šchizju Šhryštowym napiřane. Abó njedyrbješche Šhryšt šcžëpcicž, šo by k Ɣwojej krařnosći nuts šchol? Pod šchizom Šhryštowym nawufnjemy, šo „prawiza najwyschšcheho móže wschitko wobrocžicž“, a my prajimy: „ja chzu cžëpcicž“ a poddamy Ɣo pod Božu wschëhomóžnu ruku. Šdyž my naš šchiz tak wobhladamy, w tej myřli a w tym duchu, potom budže nam tež hodžina cžëpcjenja a šrudoby hodžina pschëkrařnenja ša naše šnutškwone žiwjenje, hdyž Ɣo

nasche snutstowne žiwjenje wučiziscej wot njeczistoscje, hordoscje a žadoscziwoscje a šo podda do praweje poklušnosće luboscje, kiž wscho wěri, wscho pscheczerpi, wscheho šo nadžija. Tajtu krafnoscž chze nam tež srudoba pschinjesč.

2. Ale kak je to možno? „Ja wopominam skutki teho Knjesa; ja spominam na twoje přednišče džiwy. Božo, twój pucž je šwjaty.“ Bialmišta hlada do šandženoscje, hdžež mějesche israelski lud čerwjene morjo psched šobu a egiptowski wójsto šady šebje a Bóh tón Knjes šwój lud psches džiwo wukhoma. Tak tež našch lud wróczo hlada do šandženoscje, hdžež je džiwnu móż teho Knjesa nashonił — tak w čašku reformazije, hdžež bu wušwobodženy š wotročštwu romskeho Babela, abo hdž je Bóh našchemu ludej pomhał dobyč nad šwójimi njepšcheczelemi. Wšchudžom widžimy wodženje Bože, šo špěwamy: „Božo, twój pucž je šwjaty; hdže je tajki móżny Bóh, jako ty, Božo, šy?“ We wodženjach ludow wobrasuje šo tež Bójške wodženje jenotliweje dusche. A njewidžimy tež w našchim žiwjenju ruku Božu, kiž bórny ponižuje a šašo posbėhuje? Bóh tón Knjes naš wjedže do čžemneho doła, ale wón pschi naš šteji pschi pucžowanju psches čžemny doł, šo by naš š njeho wuwjedł. A pschi wsčėm šchizju nasche wócžko hlada na njeho, kiž je tón šchiz ša naš nješt a je šo šynyl š prawizy Božej a š jeho wócžka žorli šo nam pschewinjeršta móż ša wsčėn šchiz do nascheje wutroby, šo my prajimy: „Bóh drje naš džiwnje wodži, ale štajnje šbóžnje.“ Šamjeń.

Boži wojowarjo.

(Ephes. 6, 11.)

Šso woblefaj brón Božu, šbėhń šhorhoj wyšoto,
Tu šwjatu šhorhoj šchizja, kiž wėžnje blyšchczi šo:
Tu nješt psches čžmu a šwėtkoscž we šwójim Šbóžniku;
Wšcho dobyčje je twoje we tutym šnamjenju!

Šso woblefaj brón Božu; njech wėra je twój šchit,
Twój šryw, njecž, šylny šabat, tak pschewinjesch ty šwėt.
Š tej brónju wopašany čžėhń pucž šwój do rowa,
Tak pschewinjesch ty helu a dozpišch njebješa!

To Konstantinus jumu je derje dopóšnal,
Niz brónje ani wójsto, našch Knjes je wojowal,
Našch Knjes ša njeho doby a jemu pokafa
Aa njeby šchizja šnamjo, to šnamjo dobyčja.

Šchto Augustina š ruki tam čžertej wutorže?
Kak wozuczi je šmjercze ša nowe žiwjenje?
We Božim pišmje šliczi po proštwach Moniki
Wšchė šwjate brónje jemu našch Knjes najšmilnišchi.

Šso woblefaj brón Božu; hlej, šwėt wschaf leži w šlym
A šluži temu šlemu a hrošy wėrjazym.
Našch Knjes naš pokšlynuje, nam šwėru dopomha
Še wscheho šleho škutka do šwójoh' šraleštwa.

Duž čžemy, lubi, šwėrni, š tej brónju wojowacž,
A wješt le š našchim Knjesom we wschitšich bėdach štačž.
Tu brónje a tam palmy, tu šłabi, krašni tam
A šbóžni! Šaleluja! Šaj, Šesu, pomhaj nam!

Šan Šaltar.

Bóh šwójich džiwnje wjedže.

Šowjedancžko š Oldenburgskeje reformazije.

Šodal K. A. F.

„Šošnajcze wschaf, šo tón Knjes šwójich šwjatych džiwnje wjedže; tón Knjes šlyšchi, hdž šo š njemu wólam“, tak rėczi šral Šavit w 4. šchtucžy 4. psalma. Tež profeta Šesaiš w 29. šchtucžy šwojeho 28. štawa šwėdczi: „Knjesowa rada je džiwna a jeho mudrosčž krašna.“ Tutej wuprajeni, w Knjesowym mjenje čžinjenej, wopšchijatej njebješku wėstoscž, a kóždy, kiž ma woczi š hladanju, wėrnoscž tychle šwjatych šłowow pola wschėch Božich džėczi wobtwjeržemu namafa.

Šuby šerbšči čžitarjo! Štejišch ty tež pod wjedženjom Božim? Šhodžišch tež na džiwnych pucžach šwojeho Knjesa? Ty šo š wjele druhimi čžłowjekami krašneho kónza nadžijesch; ale šy tež pucž š temule kónzej namafal? Šawėrnje žadyn drugi njeje, dnžli tamny wuški pucž šamojaprėcza w šrocženju ša Šesušom Šhryštušom, na šotrymž mőže šo čži jeno hnada, šbože a šroschť, wodacže hřechow we wėrje do twojeho Šbóžnika, prawdosčž a wėcžne žiwjenje dostacž. Še tónle šaklad pola tebe položeny, o potom njech šu pucže twojeho žiwjenja tak špodžiwne a šašmatane hacž čžzedža, ty pónđžesch pod prawizu šwojeho Boha šroschťnje drohu žiwjenja a mőžesch šebi we šwojej duschi wėšty byčž, šo jumu dozpijesch krašny wotšlynyeny kónz: wėcžne hnadne myto w njebješach!

Dženša čžzu čži podawišnu jeneho tajkeho džėcžja Božeho wupowjedacž, nad šotrymž je šo tamne Knjesowe šlubjenje, nam w 14. a 15. šchtucžy 91. psalma miłosčžiwje date, špodžiwne dopjelnišo: „Wón požada mje, dha čžzu jeho wumoz; wón šnaje moje mjeno, teho dla čžzu jeho posbėhnyčž. Wón wola šo še mni, dha čžzu jeho wušlyšchecž; ja šym pschi nim w nusy, ja čžzu jeho wutorhnyčž a š čžesczi postajicž.“ Njech čže tale podawišna wubudžuje, šo tež ty, luby šerbšči čžitarjo, šwoje žiwjenje Bohu lubemu Knjesej porucžišch, šotryž je wsčėm šwójim w kóždy čžaf a to hušto na špodžiwne waschnje blišto še šwojej pomozu a še šwojej hnadu!

W nėcžišch Belgijškej bydlesche w čžafu reformazije bohata a nahladna šwójba. Ša wobstawajche š wjele šynow a džowkow. Šrėnšchi bėchu šo pšđžišcho měšchėžanskim rjemješlam pschewobrocžili, š wuwšacžom miłóšcheho, Šranziškuša. Dofelž bėšchťaj šaršchey po šwójim waschnju pobožnaj a čžwšchťaj jeneho šwójich šynow rady do šlužby žyrkwje dacž, dha žadašchťaj, šo by Šranziškuš do nėkajkeho šłóschtra šchol. Šón pak, hižom šabe šwojemu Knjesej wocžėnjeny, rady do teho šwoli a pškwjeczi šo teho dla duchownštwu. W šłóschťrje študowasche wón š wulkej pilnosčžu a pokajowasche pschi tym tajku wutrobnu pobožnosčž, šo wón pola šwójich pschedštajenyh bórny we wšebitej čžesczi štejesche.

We wulkim šławnym wikowanškim měšcže Antwerpenje šo w tehdomnišchich čžafach š pššnym předowanjam najšodnišchi mužojo wušwolachu, a bórny bu tež našch Šranziškuš, Šlarduš š mjenom, š temu powolany. Dofelž pak wón šwojeho Šbóžnika še wschey wutrobu lubowasche, dha mőže šebi kóždy myšlicž, šo wón tute pššne předowanje wo čžerpjenju a wumrjecžu našcheho Knjesa, na čžimž džė wscha našcha wėra wotpocžuje, štajnje š najšlubšchim šačžuwanjom a š wulķemu natwarjenju šwojeje wšgady džeržesche. W tamnym čžafu pak jedyn pschekupž š Šamburga dla pschekupštwu w Antwerpenje pschėbwasche; tón bė tež psches Božu hnadu š wobrocženju pschishol a teho dla š evangelskej wucžbje, šo tehdy runje roššchėrjazej, pschėstupil. Šola pak wón hišchcže w Antwerpenje tajke šatholške žyrkwje wopytowasche, wo šotrychž wjedžesche, šo šo tam evangelij wo šchizowanym Šhryštušom š čžopkej wutrobu pschipowjeda. Wšchėš Bože wjedženje pschidžje wón tak tež š předowanjam našcheho Šlarduša, a bu psches teho šameho wutrobne

natwarjenty. Tola pať jeho srudoba napjelnjowasche, hdyž řebi pomyšli, so dyrbi tale pobožna duscha, kiž hižo tať sahe knješa Jesuša radošnje pójnawasche, w bludach bamžistwa samostacž. Wón řo teho dla cžerjenty sacžuwasche, tuteho mlodeho mnicha na ewangelisku wěrnoscž kedžbliveho řeznicž, a pytasche řkladnořcž, hdyž mohł ř nim raš porēcžecž. Tola to bč řhčtro cžezka wčz, dokelž bčchu klóřhtrowe řakonje jara frute. Ale jedyn džen řo jemu to řkónčznje poradži; wón řo ř nim řřhecželnje do rēcžow da a wať jeho řobu do řwojeje hospodny. Tu wotewri řwoju řřčinju a pokasowasche jemu Lutherowe piřma. Franziřkuř řo ř nim lubjeradny do dlějšcheho rořřcžowanja da, řřchetož nowa wucžba hnydom hłuboki řacžišcž na njeho řezini, jaťo widžesche, řo je zyle do Božeho řłowa řaschcžepjena. Řřchi božmjeprajenu jeho řřchekupz prošesche, řo by tola husto ř njemu řřchitřadžal. Młodny duchowny řo tež dołho nuřowacž njedawasche, ale huřcžišcho řřchitřadžesche, řo by řo ř řřchekupzom rořřcžowal, wořebje pať tež teho dla, řo by piřma reformatorow, kotrež tola do klóřhtwa řřchitřesčž njekmčdžišche, řwěru cžital. Skónčznje dyrbjesche řo řřchekupz řařo na domojpucž podacž, a řřcheporucži teho dla řwojeho mlodeho řřhecžela Božej hnadže.

Ša lčto wjedžesche jeho pucž řařo do Antwerpena. Wutroba jeho cžerjesche, tať rucže hacž mčžno řwojeho mlodeho řnateho wopytacž. Wórřny bčřhtaj hromadže, a — řřtč wopiřche jeho radořcž, jaťo widžesche, řo je řřmjo, řřched lčtom wuřyhte, řřches Božu miłosčž tať krařnje řestřadžalo! Franziřkuř bč dořpolnje řřchekupz, řo je ewangelřka wucžba jenicžny prawa, dokelž je wřcha do Božeho řłowa řaťožena, a řo řo romřka zyrkej ře řwojeje Marijneje řłuzbu, ře řwojim cžesčzenjom řwojatny, ře řwojim wotpuřkom, ře řwojim duchownřim knjeřestwom atd. we wřchelacich řřkaznych bludach namaka. Nčtko řřchekupz dale džesche. Wón jeho na to kedžbliveho cžinjesche, řo ma nčtko, hdyž je řnutřkownje řřchekupz, wo wěrnoscži ewangelřkeje wucžby, tež řwojatu řřchitřaknořcž, pořlednju řrocžel wažicž a řo řřawnje ř tutej wěrnoscži pójnacž. Ale tu řastupichu wulfe řadžewki. Ščto budže moja řwčjba prajicž? Šak řřchitřdu ř klóřhtwa won? Šak řo mi řřchitřodnje pčndže? Šak mam řo řastaracž? — Tola wřchč tele řadžewki wjedžišche řřchekupz dořpolnje řwotřtronjecž, hdyž jemu řřchitřpčdla řłubi, řo cžze řo řa jeho dalsche řastaranje ř wčřtořcžu řtaracž. Franziřkuř napořledku hinať njemčžesche, dnyřli do teho řwolicž. Nčtko wjedžišche řřchekupz wřcho tať řřjadowacž, řo mčžesche Franziřkuř wotpucžowacž, prjedy hacž řo řřtč dohlada. Po nčtkorych dnjach řo teho dla pořleńřchi raš wjecžor do řřchekupzoweje hospodny poda; tčn da jemu druhu drařtu, kotruž řo wón woblecže a na to džčřchtaj hromadže do řřchitřawa na lčdž, kotraž hiřchcže tu řamřnu nčž do Hamburga wotjčdže. Kunjež mlodženzej wutroba pukotasche a jemu lohko njebč, řo na tajfe wacřnje ř Antwerpena wotřalicž, dha wón tola w tym Božu wolu widžesche a teho dla řa řwojim wodžerjom džesche.

W klóřhtre pať jenu hodžinu po drugej na Franziřkuřowny domojwrot wocžatowachu. Wón njepřřchitřdže. Dokelž bč Franziřkuř hewal řřchezo najporjadniřchi byl, mčžachu řebi cžim mjenje wukładowacž, cžeho dla tať dołho wuwřta. Klóřhtrowny abt pať, pola kotrehož wón we wulfej lubořcži a cžesčzi řesjesche, řřchitřasa řkónčznje, řo by řo lčždy lehnyčž řřchol a řo bychu řo wrota njeřamtle, tať řo by Franziřkuř řřchi řwojim wrčzenju nuts mohł. Nařajtra rano hnydom do jeho komortři hładacž džčchu a — Franziřkuř tu hiřchcže njebčesche. Řřches to bu wřchčn klóřhtw do njemčra řtajeny. Wřchelate myřle řo wuprajowachu; jedyn mčnjesche to, drugi druge. Na to bu pilne řłedženje řa Franziřkuřom řřchitřasane, doniž řkónčznje ř powjesčžu njepřřchitřdžechu, řo řu w nozy mlodeho cžłowjeka ř jentym hamburgřim řřchekupzom na lčdž hičž widželi, kotraž je hnydom po tym wot-

jčla. Na mčsčze bu lčdž wuhotowana, kiž mčjesche řa tamnej lčdžu jččž, ju dořcžahnyčž a Marduřa wrčžo řřchitřwjesčž, a tale lčdž tež woprawdže wotjčdže. Tola hamburgřka lčdž bč dla řřchitřhčdneho wčtra hižom řřchedaloko do přčdka, tať řo mčjesche wupčłana lčdž řo přčřdna řařo do Antwerpena wrčžicž. Wřcho druge řłedženje bčřche, řaž řo řamo rořřmi, podarmo, runjež we wřchčm mčsčze wo cžeknjentym mnichu powjedachu.

Tčn pať ře řwojim řřhecželom řbožownje do Hamburga řřchitřdže, hdyž bč nčtko řłedženjam řwojich řřchedřtajentny řřchowanu. Řřchekupz jemu tudy w řwojim domje bydlo řřchitřpokasa, jeho ře wřchčmi nuřnyimi potrebnoscžemi řastarajo a dale w ewangelřkej wucžbj e rořwucžuju. Šako bč nčtkory cžař tudy byl, bu na wuřoku řřchulu do řeny daty, hdyž řo tehdny nowa a tola řtara wěrnoscž najcžišcžišcho a najłepje wucžesche. Lubowanu řřhecžel w Hamburgu bč jeho bohacže ř pjenjesami řastaral, a jaťo řo poł lčta miny, řřchitřdže řařo řřebna řumma wot tam do řeny. Franziřkuř jara pilnje řtudowasche a řřchitřjerasche dale bčle w řwojeje wčrje, tať řo bč radořtny w řwojim Wofy. Ale kotrehož tčn Kunjeř lubo ma, teho wón řřchwifa. To dyrbjesche tež Franziřkuř nařhonicž.

(Řřchitřodnje dale.)

Řřchiž,

řřchi pucžu do Lpřp. w řanoverřkej na řřchitřitřčkatej muri řtejazy, ma tele nariřma:

Na přčnim boku:

Ščto dha cžze řřchiž, kiž řteji řřchi pucžu,
Drje podřčžnikkej dobre prajicž tu?
Wón řłčdki trowčřt wřchaf tebi řřewicž wč:
Kunjeř na řo wřal je trowe hřčchi wřchč.

Na druhim boku:

Ščto dha cžze řřchiž, kiž řteji řřchi pucžu,
Drje podřčžnikkej dobre prajicž tu?
Budž w nadžiji nčtk řtrowčřtny, wjeřekly:
Řřchiž do njebjeř cze wčsčze ponjeřy.

Na třecžim boku:

Ščto dha cžze řřchiž, kiž řteji řřchi pucžu,
Drje podřčžnikkej dobre prajicž tu?
To jene nuřne řłowo praji nam:
Wřmi řwčj řřchiž na řo a pčj řa mnu řam!

Na řřtwčrthym boku:

Mčj Wčh je na řřchižu wřcho řapłacžil
A ř tym wřchč řřřřknořcže mi řacžeril.
Duž cžzu řwčj řřchiž ja njesčž tež řčezřpliwje,
Šacž junu řo mi řřona dořtanje!

S. Žitawřki.

Wopomčn kčnz.

Raš muž mjes mlodženzami řesjesche, kotřiž bčchu jeho wucžomzy a wón bč jich wucžer. Š jich wutřnjentjom bčřche wón řpokojom, tola niž ř jich řřwjenjom, a nčtkři rudžachu jeho wulzy jara ř tym, řo řadocžam mlodocže polčkowachu a řo řařasanyh wjeřelow njesdžeržowachu. W třřchnořcži řwojeje wutrobny bč jich husto warnowal, řřchetož wón jich nutřnje lubowasche; ale do jich wutrobom njebčchu řo jeho řłowa řenje hłuboko řacžišcžowale. Duž wón jenu hodžin ř wrččosdžeržanej bolocžu mjes nich řtupi a džesche: „Řřchcže raš, mlodženzny, wo cžimž tať wjele řřččž rēcžach, a potom wař nochzu wjazy wobcžezowacž. Wčch řřnawo tež řřche fruty

a hym-li pšče wjele wot waš žadał, nó dha budźće žiwi, kaž chycće, a wužiwajće wšče radošće žiwjenja, tał dolho hač móžće; jeno wo jene waš prošu; a to mojej lubošći ł wam wěcće njesapowjedźiće, je dže to jeno malicžosć a na kóždy pad wašče sbože." Woni šo prašachu: „Što wot naš žadaš? Wty chcemy to činić." Wón wotmolwi: „Nicžo dale, hač šo jeno džen do šwojeje šmjercze druge žiwjenje sapocznjecze; ale to dyrbicze mi tež se wšchej wěstosću šlubicž, kajtuž móže čłowjek dacž." Tale rěč běšče jim špodžiwna wot jich wučerja a woni ju ł woprědka njesrošmichu, tola šlědowaze rošpomnjecze jich do jejneho hlubokeho rošoma dowjedze, a ł jejnym wěrnym mēnjenjom jich žyła dušcha šarža. Duž tón šlowo wša, kotryž šo najbóle triecheny šacžuwawše, a džešče: „Wučerjo, pšheczeło! my šachodni čłowjekojo ani jenicžki džen wěsty nimamy. Duž lubimy lěpšče žiwjenje, nětko ł nim šapocžinamy, woboje w tónšamy wofomit, w tym mašch jenicžku wěstosć." Tał wón rěčesche, a wšchitžy tał čžinjachu.

Rónž pobrachuje.

Šušod dó jstwy šajupi a šynt doma jemu napschecžiwu bēži, kaž bēšče to šwucženy, šo by jemu rucžku dał. „Što dha šy čžinił?" šo šušod jeho woprašča, „kajki napohlad mašch? Šy we wójnje pobnył?"

„Šaj", wotmolwi mačž hólčezca, „to budžišče mohło šlě wupanyčž. Ša bēch šebi motyku šabyła, kotruž na polu jara nušnje trjebach, a póbšlach šwojeho šynka šhwatajžy domoj, šo by mi ju pšchinješł. Š pšhecžom, mi šlužicž a mi wješele čžinicž, je pšchewhatniwje bēžal a panył. Motyka je jeho blišto wócžka šranika. Šichi šamym budžišče jemu do wócžka šajčła a moje džecžo by wócžto šhubilo. Tał je hólž hišchcže ł módrym wócžkom wotešchol."

Šušod mjelcžesche a na žonu pohlada, jako chžyl hišchcže wjazy šlyšchecž. „Rónž ł tutemu podawtej pobrachuje", ščoncžnje džešče.

„To bēšče rónž", žona wotmolwi, „ja šym prawje šwarila, šo šo mój hólž prawje na šedžbu brał njeje, wjazy ja njemóžach, dokelž bēšče šo tola jenož ł džecžazej njewobhladniwosću štało".

„Rónž pobrachuje", šušod šašo džešče.

„Mój hólž budže šebi do špomjatkowacž a budže pšchichodnje wobhladniwišchi", mačž dale džešče.

„Rónž pobrachuje", šušod wótšičho a šynlišho prajesche. Wón pošbēhny poršt a pošafowawše horje a džešče se šwjatocžnym hložkom: „Džakujcže šo temu šnjesej, pšchetož wón je dobročžiwny a jeho dobrotca traje wěcžnje."

Šwētej kšchžowanu byčž.

W štarhch čžafach je šo mlodženz wucženeho šchēžiwza prašchal, šchto to rēca: šwētej kšchžowanu byčž. „Dži won", džešče štary, „na pohrjebnišcžo, wolaž morwuh a rjekū: Šójcže won, je lubošna meja, njebjēka šu módre a ptacžki špēwaju." — Mlodženz džešče a jako bē šo wrócžil, džešče štary wučer: „Šchto šu morwi wotmolwili?" — „Nicžo", džešče mlodženz. — „Dži šašo", šafasche štarž, „wolaž morwuh a rjekū: Šteji njewjedro na njebjēkach, šhwatajčže, šo wy pod ščechu pšchindžecže, pšchetož bóršy šo šbēhnye!" Šako šo mlodženz wrócži, šo štarž šašo woprašča: „Šchto šu wotmolwili?" — „Nicžo", džešče mlodženz. „Duž dži šašo a šhwal jich, a hdyž njepošłuchaja, dha šwar jich." — „Ach, mój nano", džešče mlodženz, „to budže tež podarmo, woni mi na woboje ničžo njewotmolwija!" Duž džešče štarž: „Šlej, mój šyno, ša lóšchtom a šrudobu, wabjenjom a hroženjom, šhwalenjom a šwarjenjom šwēta mašch šo

runje tał mało prašchecž jako morwi, to rēca: šwētej kšchžowanu byčž."

Wšchelake ł bliška a ł daloka.

— Wty lubhch Ššerbow ł nowa na šo wotmēwaze šerbšte Bože šlužby w Draždžanach šedžbliwuh čžinimy, šo bychu šwojich w Draždžanach a wofolnošći w prawym čžafu na nje dopomnili. Šrēnja šerbšta Boža šlužba šmēje šo njedželu Šātare w šchžinej žyrkwi a šapocžnje šo w 1/2 12 hodž. Druha Boža šlužba ma šo ščecžu njedželu w juniju, to je lētkca 3. njedželu po šwjatej Trojžy, 19. junija, ščecža Boža šlužba je ščecžu njedželu w šeptembrje, to je 16. njedželu po šwjatej Trojžy, 18. šeptembra, a ščoncžnje šchtwórta Boža šlužba njedželu 2. adventa, 4. dezembra.

— Š nowotwarom šchule w Šchčženžy šo w bliššchim čžafu šapocžnje. Šwar je šo šnjesej twarštemu mišchtrej Šurkej we Wullich Šdžarach pšchepodał.

— Šnjēs študenta Šan Šchžžan ł Šodžžija je tele dny šwoje theologiške pruhowanje w Šipšku ł dobrej šhwalbu wobštal.

— Šrjedawšchi šafski finanžny minister ł Wadždorf je wumrjel. Wón bēšče pšchēd dwēmaj lētomaj šwoje šastojšstwo ščozicž dyrbjal, dokelž bēchu šo pod nim šafške pjenježne naležnosče jara pohubješšchile a jemu šejm teho dla šwoju njedowēru wupraji. Wón bēšče wot šwojich podštajenuh, ša kotrychž šo štarasche, lubowany a čžesčeny.

— Šsyn bratra našcheho šhēžora, Šendricha, je wumrjel. Wón bēšče pšchi hracžu se šwojim bratištom njēšbožownje se štoła padnył a je wot teho čžafa šhorowal. Wulka to šrudoba ša štaršchaju, šo je tón šyn, na kotrehož po jeho žiwym duchu wulku nadžiju štajachu, na tajke šrudne wawšchuje šmjercž namakał. Ššmjercž šhodži do domow wyšofich a nišch. Mašch šhēžor je ł pohrjebey do Šiela dojel.

— Š bitwišcžca powješčž pšchindže, šo šu japaške lódže nowy nadpad na pšchistaw pola Šort-Šrthur čžinił. Šušte lódže wujēdžechu pšchecžiwu japaškim, ale dyrbjachu žofacž. Šena ruška lódž, šchžičer Šškold šo podnurjo wrócžo ščžahny; jena ruška torpedolódž je šo podnóřila a tež lódž Šetwišan je šašo wobšchłodžena. Tał rošchēřja šo powješčž, po kotrežž šu šašo Šapanžy wušpēch mēli, ale hač je tež wērnno, dyrbi šo šakle wocžafacž; pšchetož ł bitwišcžca pšchihadža telko njewērnuh powješčžow, šo čžłowjek njewē, šchto dyrbi wēricž.

— Ššchēd lētami šo w nowinach pišasche wo štrachnym šwēřecžu, kotrež we Wajerowškich štronach šahadžuje. Někotři ludžo bēchu šamo tigura widželi, kiž bēšče pječža ł menažerije čžeknył. Šdžēž šo šwēřjo pošafa, tam bēšče štrach a šchepjetanje. Ščoncžnje šo prajesche, šo šu ludžo w štrachocžiwosći žyłu wēž pšchēhuali a šo to šwēřjo ničžo druge njeje, hačž wulki poš. Šo paš tam šwēřisko šahadžesche, bēšče widžecž na šawoštankach wot ščonzowaneje a roššdrjeneje šwēřiny, kotrež w lēšach namakachu. Nětko je šo ščoncžnje poradžilo, tigura moricž. Šdyž šo šašo šlědy pola Čžēlneho pošafachu, šo hajnižy a honjerjo na hoštwu na njeho podachu a kulka hajnika šwēřisko mori. Wón paš njebē tigr, ale wulki wjelk, kiž šebi, hdyž šam šhodži, na čžłowjeka njēšwēři, jenož hdyž šu w štadłach. Šara porēdko šo w našchey wofolinje wjelki pošafuja. Šaž je šnate, je šo pošledni wjelk w našchey krajinije 14. dezembra 1845 w Wužatowškej holi šafšēlił, hdyž bēšče šo něhdže 40 lēť přjedy pola Wochošow tajki wjelk do šyčžow pošpadnył. Šjepošcheny hólčž je ł Ruškeje ł nam pšchishchol.

K rozpominanju.

Lēkař a pēola z jēdojtych rostlinow jeno wužitne wučahujetaj; zawisē na wopak čžini.